

NAALAKKERSUISUT
GOVERNMENT OF GREENLAND

Redegørelse til Inatsisartut om TAC og kvoter i 2020

KOLOFON

Redegørelse til Inatsisartut om TAC og kvoter i 2020

Oktober 2021

Departementet for Fiskeri og Fangst

Imaneq 1A 701

Postboks 269

3900 Nuuk

Telefon: (+299) 34 50 00

Telefax: (+299) 34 63 55

Email: apn@nanoq.gl

Hjemmeside: www.apn.gl

FORORD

På vegne af Naalakkersuisut afgiver jeg hermed Redegørelse til Inatsisartut om fastsættelse af TAC og kvoter vedrørende fiskeriet i 2020. I henhold til bemyndigelse fra Inatsisartut, fastsætter Naalakkersuisut hvert år TAC og kvoter for fiskeriet, herunder fordeling af disse kvoter. I Redegørelsen følger en forklaring for baggrunden for tilblivelsen af de enkelte kvoter, samt hvordan de enkelte kvoter efterfølgende er fordelt mellem Grønland og de lande, som Grønland indgår fiskeriaftaler med.

Redegørelsen beskriver rådgivningen, TAC og kvoter for 2020, samt eventuelle ændringer foretaget i løbet af året.

Naalakkersuisut ønsker øget transparens og at forbedre informationen til borgerne og derfor vil redegørelsen blive offentliggjort på Naalakkersuisut.gl efter samlingen. Redegørelserne for 2015, 2016, 2017, 2018 og 2019 er allerede lagt ud på hjemmesiden.

Aqqaluaq B. Egede

Naalakkersuisoq for Fiskeri og Fangst

Nuuk, oktober 2021

INDHOLD

Kolofon.....	1
Forord	2
Oversigt over tabeller	5
Oversigt og over forkortelser.....	6
1. Baggrund og formål	7
2. Indledning	7
2.1 Eksportværdi	8
2.1.1 Rejer	8
2.1.2 Hellefisk.....	9
2.1.3 Torsk.....	9
3. Primære kommercielle arter	9
3.1 Rejer	9
3.1.1 Vestgrønland	9
3.1.2 Østgrønland	10
3.1.3 Havgående vs. Kystnært rejefiskeri.....	Fejl! Bogmærke er ikke defineret.
3.1.4 Internationalt	10
3.2 Hellefisk	12
3.2.1 Vestgrønland (havgående).....	12
3.2.2 Østgrønland (havgående).....	13
3.2.3 Vestgrønland (kystnær).....	13
3.3 Torsk	14
3.3.1 Havgående	14
3.3.2 Kystnært.....	15
4. Andre arter – havgående	15
4.1 Skolæst	15
4.2 Rødfisk.....	15
4.2.1 Vestgrønland	15
4.2.2 Irmingerhavet.....	16
4.2.3 Østgrønland og Island (blandingskvote)	16
4.3 Helleflynder	17
4.4 Havkat.....	17
4.5 Lodde	17
Vestgrønland.....	17
Østgrønland	17

4.6 Blåhvilling	18
4.7 Norsk vårgydende (atlanto-skandisk) Sild	18
4.8 Makrel	19
4.9 Brosme	19
4.10 Polartorsk og Istorsk.....	19
5. Andre arter - kystnært	19
5.1 Krabber	19
5.2 Kammuslinger.....	20
5.3 Laks.....	20
5.4 Stenbider, kvabso	21
6. Forsøgsfiskeri	22
6.1 Lodde og andre pelagiske arter (sild, polartorsk og tobis).....	23
6.2 Guldlaks	23
6.3 Blæksprutter.....	23
6.4 Sjøpølser	23
6.5 Torsk, hellefisk, helleflynder, brosme, lange, havkat og fjeldørred kystnært	24
6.6 Blandingsfiskeri i Nordøstgrønland	24
7. Bilaterale aftaler	24
7.1 EU	24
7.2 Færøerne	25
7.3 Norge.....	26
7.4 Rusland	27
7.5 Island	28
Bilag 1: Rådgivning og TAC i det havgående fiskeri 2020	29
Bilag 2: Rådgivning og TAC i det kystnære fiskeri 2020	31
Bilag 3: Overblik over internationalt fiskeri i 2020	32

OVERSIGT OVER TABELLER

Tabel 1: Faste medlemmer* og tilforordnede i Fiskerirådet

Tabel 2: TAC og videnskabelig rådgivning for rejefiskeriet ved Vestgrønland

Tabel 3: TAC og videnskabelig rådgivning for rejefiskeriet ved Østgrønland

Tabel 4: TAC og videnskabelig rådgivning for det havgående hellefiskeri ved Davisstrædet og Baffin Bugten

Tabel 5: TAC og videnskabelig rådgivning for det havgående hellefiskeri ved Østgrønland

Tabel 6: TAC og videnskabelig rådgivning for det kystnære hellefiskeri fordelt på kvoteområder ved Vestgrønland

Tabel 7: TAC og videnskabelig rådgivning for det havgående torskefiskeri ved Øst- og Vestgrønland

Tabel 8: TAC og videnskabelig rådgivning for det kystnære torskefiskeri ved Vestgrønland

Tabel 9: EU's fiskerimuligheder ved Grønland

Tabel 10: Grønlands kvoter ved Færøerne og Færøernes kvoter ved Grønland

Tabel 11: Grønlands kvoter i Norge og Norges kvoter ved Grønland

Tabel 12: Grønlands kvoter ved Rusland og Ruslands kvoter ved Grønland

OVERSIGT OG OVER FORKORTELSER

ANNN	Departement for Finanser og Indenrigsanliggender
APN	Departementet for Fiskeri og Fangst
ICES	Det Internationale Havforskningsråd (International Council for the Exploration of the Sea)
INNASPAN	Departementet for Erhverv, Handel, Udenrigs og Klima
GE	Grønlands Erhverv
GFLK	Grønlands Fiskerilicenskontrol
GN	Grønlands Naturinstitut (Pinnortitaleriffik)
KNAPK	Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat
NAFO	Den Nordatlantiske Fiskeriorganisation (North Atlantic Fisheries Organization)
NASCO	Den nordatlantiske lakseforvaltningsorganisation (North Atlantic Salmon Conservation Organization)
NIPNAN	Departement for Landbrug, Selvforsyning, Energi og Miljø
NUSUKA	Nunaqavissut Suliffiutillit Kattuffiat
TAC	Total Allowable Catch – maksimalt tilladt fangstmængde
SFG	Sustainable Fisheries Greenland
SIK	Sulinermik Inuussutissarsiateqartut Kattuffiat
SQAPK	Sinerissap Qanittuani Aalisartut Piniartullu Kattuffianit

1. BAGGRUND OG FORMÅL

Redegørelse til Inatsisartut om fastsættelse af TAC og kvoter for fiskebestande på Grønlands fisketerritorium for 2020 afgives hermed, jf. § 5, stk. 1 og 2, i Landstingslov nr. 18 af 31. oktober 1996. Som baggrund for fastsættelse af TAC og kvote indeholder redegørelsen desuden oplysninger om den videnskabelige rådgivning af de kvoterede arter.

2. INDLEDNING

Med udgangspunkt i den videnskabelige rådgivning samt socioøkonomiske betænkninger, fastsætter Naalakkersuisut hvert år en TAC for en række fiskebestande på Grønlands fisketerritorium. Inden fastsættelsen af TAC, rådfører Naalakkersuisut sig med Fiskerirådet (Tabel 1) i henhold til Fiskerilovens § 32, stk. 3.

TABEL 1: FASTE MEDLEMMER* OG TILFORORDNEDE I FISKERIRÅDET 2020

Aktør	Forkortelse
Grønlands Erhverv*	GE
Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat*	KNAPK
Sulinermik Inuussutissarsiuqartut Kattuffiat	SIK
Nunaqavissut Suliffiutillit Kattuffiat	NUSUKA
Sinerissap Qanittuani Aalisartut Piniartullu Kattuffianit	SQAPK
Departementet for Fiskeri og Fangst	APN
Grønlands Naturinstitut (Pinngortitaleriffik)	GN
Grønlands Fiskerilicenskontrol	GFLK
Departementet for Erhverv, Handel, Udenrigs og Klima	INNASPAN
Departement for Landbrug, Selvforsyning, Energi og Miljø	NIPNAN
Departement for Finanser og Indenrigsanliggender	ANNN
Sustainable Fisheries Greenland	SFG

Den brede vifte af aktører, der er involveret i fastsættelsen af de grønlandske TAC'er skal sikre, at de biologiske, økonomiske og samfundsmæssige hensyn inddrages i forvaltningen af Grønlands mest indbringende sektor.

Den videnskabelige rådgivning er baseret på bestandsvurderinger der udarbejdes af GN i samarbejde med de internationale havforskningsorganisationer ICES og NAFO. Rådgivningen bliver baseret på forskellige datakilde, bl.a. data fra videnskabelige undersøgelser og data indsamlet fra det kommercielle fiskeri.

Når TAC for en givet bestand er fastsat, afsættes en del af denne til Grønlands bilaterale partnere (EU, Rusland, Canada, Island, Norge og Færøerne) i henhold til aftaler herom. Den resterende TAC fordeles typisk mellem forvaltningsområder eller mellem de kystnære og havgående flådesegmenter. I det havgående segment fordeles kvoterne på de forskellige aktører efter ansøgning. I det kystnære segment er det oftest olympisk fiskeri, hvor den kystnære kvote kan udnyttes af alle licensindehavere indtil kvoten er opfisket. Nogle fiskerier, rejefiskeriet samt det kystnære fiskeri efter hellefisk i område 47, reguleres ved Individuelt Omsættelige Kvoter (IOK). Her skal man eje en kvoteandel for at kunne deltage i fiskeriet og få tildelt en årskvotemængde i henhold til den tilhørende kvoteandel,

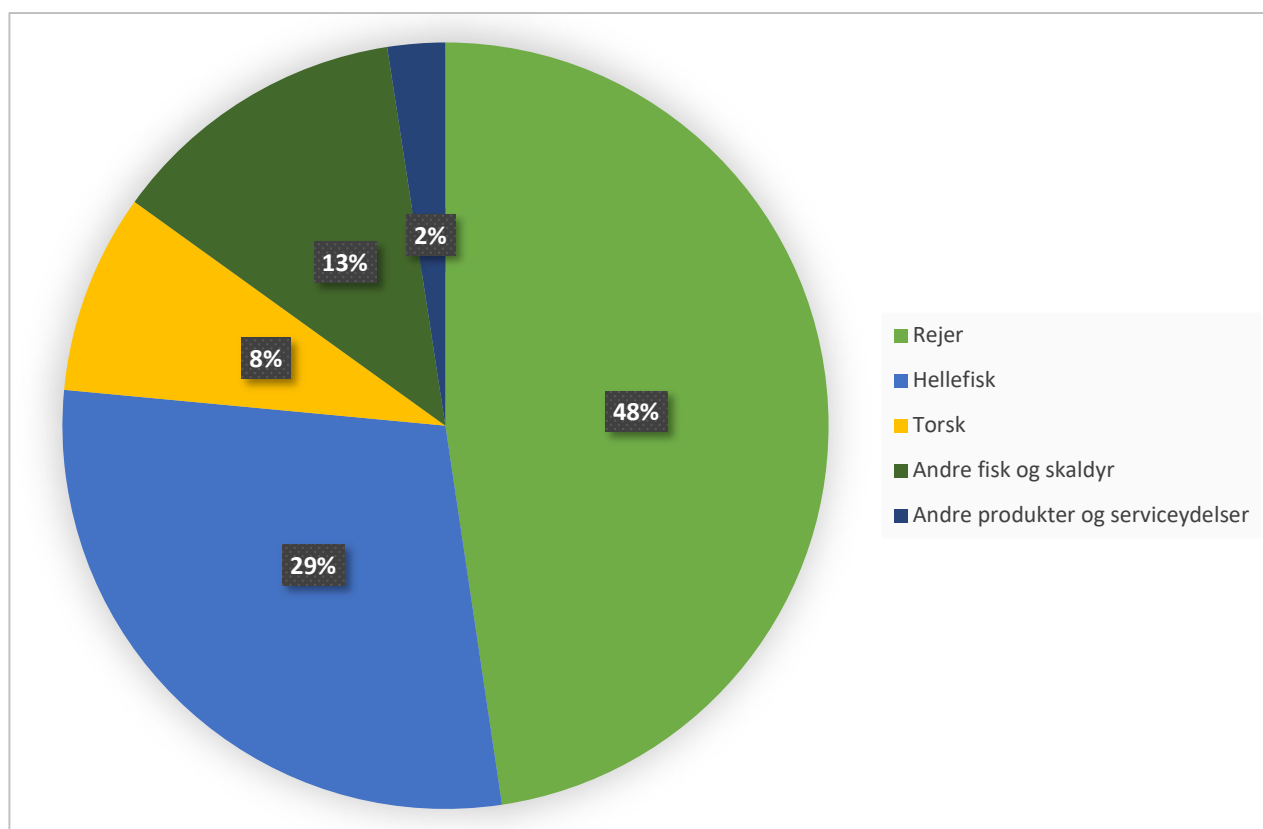
2.1 EKSPORTVÆRDI

Den grønlandske eksport består hovedsageligt af fisk- og skaldyrprodukter. Rejer, hellefisk og torsk udgør hoveddelen af eksporten. I afsnittene herunder redegøres for eksportværdien af disse tre arter. Eksporten sker primært via Danmark, eller med Island som mellemstation, og mange af produkterne bliver herfra videreeksporteret til andre lande.

Den samlede værdi af den Grønlandske eksport beløb sig i 2020 til 4.983 mio. kr. Heraf udgjorde værdien af eksport af fiskeprodukter 4.862 mio. kr., hvilket svarer til 98 % af den samlede eksport.

De vigtigste kommercielle arter er fortsat rejer, hellefisk og torsk, der samlet udgør 4.232 mio. kr., hvilket svarer til 85 % af den samlede eksportværdi.

FIGUR 1: EKSPORTVÆRDI 2019 FORDELT PÅ ARTER (Kilde: APNN)

2.1.1 REJER

Rejer opdeles i eksportstatistikken i to kategorier; skalrejer samt pillede rejer.

Den samlede eksportværdi af *skalrejer* udgjorde i 2020, 1.355 mio. kr., hvilket svarer til 27 % af den samlede eksport.

Eksportværdien af *pillede rejer* udgjorde i 2020 1.018 mio. kr., hvilket svarer 20% af landets samlede eksportværdi.

Tilsammen udgjorde rejer således 48% af den samlede eksportværdi i 2020, og er som det ses af figuren ovenfor, langt det vigtigste produkt for den grønlandske eksport. Samlet set beløber værdien af rejeeksporten i 2020 sig til 2.374 mio. kr. Der blev i 2020 i alt eksporteret 69.152 tons rejer.

2.1.2 HELLEFISK

Hellefisk er den næst-vigtigste kommercielle art målt på værdien af eksporten. Den samlede værdi af hellefiskeeksporten er i 2020 opgjort til 1.438 mio. kr. Der blev i 2020 i alt eksporteret 39.125 tons hellefisk.

Eksportværdien af hellefisk udgjorde i 2020 29 % af Grønlands samlede eksportværdi.

2.1.3 TORSK

Torsken er den tredje vigtigste art målt på værdien af eksporten. I alt blev der i 2020 eksporteret 16.659 tons torsk til en samlet værdi på 420 mio. kr.

Eksportværdien af torsk udgjorde i 2020 8 % af Grønlands samlede eksport.

3. PRIMÆRE KOMMERCIELLE ARTER

I det følgende afsnit gennemgås den videnskabelige rådgivning, den fastsatte TAC og kvoteopdelingen for Grønlands primære kommercielle arter: rejer, hellefisk og torsk. Da arterne udgør 85 % af Grønlands samlede eksportværdi, har de betydelig indflydelse for Grønlands økonomi. Derfor er disse tre arter fremhævet til grundig redegørelse.

3.1 REJER

NAFO står for den videnskabelige rådgivning af rejebestandene samt anbefalede fangstmængder. Rådgivningen bygger på modelberegninger der angiver risikoen for, at rejebestanden potentielt vil falde til under det videnskabeligt forsvarlige niveau ved en given total fangstmængde.

I 2013 blev det vestgrønlandske rejefiskeri MSC-certificeret.

3.1.1 VESTGRØNLAND

Forvaltningsplanen for fiskeri efter rejer i Vestgrønland foreskriver, at fastsættelsen af TAC skal følge den videnskabelige rådgivning men at de årlige udsving kun i ekstraordinære tilfælde må være større end 12,5 %. Samtidig må en tilpasning til den videnskabelige rådgivning ikke strække sig over en længere periode end tre år.

TABEL 2: TAC OG VIDENSKABELIG RÅDGIVNING FOR REJEFISKERIET VED VESTGRØNLAND 2016-2020 (TONS)

	2016	2017	2018	2019	2020
Rådgivning	90.000	90.000	105.000	105.000	110.000
TAC	85.000	90.000	101.250	105.000	110.000

Tabel 2 viser at TAC med mindre afvigelser har fulgt den videnskabelige rådgivning i perioden 2016-2020.

Efter en fastholdelse af rådgivningen på 90.000 tons i 2016 og 2017, blev rådgivningen vurderet 15.000 tons højere i 2018 og 2019 til 105.000 tons, og i 2020 blev rådgivningen vurderet yderligere 5.000 tons højere til 110.000 tons. Dette skyldes formentlig forbedringer i bestanden.

I overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning, besluttede Naalakkersuisut at fastsætte reje TAC'en i Vestgrønland for 2020 til 110.000 tons.

3.1.2 HAVGÅENDE VS. KYSTNÆRT REJEFISKERI

Af den samlede rejekvote på 110.000 tons for Vestgrønland reserveres en mængde til Canada og EU, som følge af vores internationale forpligtelser og aftaler.

Efter allokering af rejekvoter til internationale parter, grundet forpligtelser om forvaltning af fællesbestande samt forhandlingsaftaler, var der i 2020 en resterende mængde på 105.582 tons. Denne mængde fordeles efter den lovbestemte fordelingsnøgle jf. Fiskerilovens § 5, stk. 3, med 43 % til den kystnære flådekomponent og 57 % til den havgående flådekomponent. Denne fordeling af kvoten mellem det havgående og kystnære fiskeri har været gældende siden 2002.

Af den samlede vestgrønlandske TAC på 110.000 tons i 2020 blev den havgående flåde således tildelt 60.182 tons, mens den kystnære flåde blev tildelt 45.400 tons.

3.1.2 ØSTGRØNLAND

Der er på nuværende tidspunkt ikke en forvaltningsplan for fiskeriet efter rejer i Østgrønland, og fiskeriet er ikke MSC certificeret. Der frigives rådgivning fra NAFO, dog har TAC ikke været tilpasset rådgivningen de seneste år.

Den videnskabelige rådgivning på rejer i Østgrønland anbefalede i 2020, ligesom i de foregående år, et maksimalt fiskeri på 2.000 tons. Baggrunden herfor var, at på trods af fiskeriet ved Østgrønland har været sporadisk og med lav udnyttelse var bestanden forblevet på et lavt niveau. Yderligere, har der ikke været indhentet data via surveys i en række år, hvilket betyder at man holder sig til et forsigtighedsprincip i rådgivningen.

TABEL 3: TAC OG VIDENSKABELIG RÅDGIVNING FOR REJEFISKERIET VED ØSTGRØNLAND 2016-2020 (TONS)

	2016	2017	2018	2019	2020
Rådgivning	2.000	2.000	2.000	2.000	2.000
TAC	5.300	5.000	4.300	4.000	4.750

Fra 2013 til 2014 skete der et markant fald i rådgivningen. Det har ikke været muligt for Grønland, af hensyn til Grønlands internationale forpligtelser og de efterfølgende økonomiske konsekvenser, at foretage en øjeblikkelig tilpasning af TAC'en til rådgivningen. Derfor blev en gradvis tilpasning påbegyndt i 2014 med en trinvis reduktion fra 8.300 tons i 2014 til 4.000 tons i 2019. Naalakkersuisut fastsatte en kvote på 4.750 tons i 2020, kvoten blev forhøjet i 2020 delvis for at tage hensyn til den aftalte stigning i kvoten til EU.

I henhold til Fiskeripartnerskabsaftalen med EU har Grønland forpligtet sig til årligt at tilbyde EU 5.100 tons rejer ved Østgrønland i protokolperioden 2016-2020, dog under hensyntagen til den til enhver tid gældende videnskabelige rådgivning. Som følge heraf har EU ønsket at der sker en gradvis nedtrapning i takt med den lavere rådgivning og under et Joint Committee Meeting (JCM) blev det besluttet at reducere EU kvoten til 3.750 tons for 2018 og 2019; i 2020 blev denne kvote opjusteret til 4.400 tons.

3.1.4 INTERNATIONALT

Rejekvote allokering til internationale parter

Af den samlede rejekvote på 110.000 tons for Vestgrønland reserveres en mængde til Canada og EU, som følge af vores internationale forpligtelser og aftaler.

Rejebestanden er en delt bestand mellem Grønland og Canada. Da Canada og Grønland ikke har en bilateral aftale om forvaltningen af ressourcen, afsætter Grønland hvert år en del af kvoten til Canada baseret på den andel af bestanden der estimeres at være i canadisk zone. Dette for at sikre, at den samlede udnyttelse af ressourcerne ikke afviger uforholdsmæssigt fra den videnskabelige rådgivning fra NAFO. Det er på sigt en betingelse for at beholde MSC-certificeringen, at vi opnår en form for aftale med Canada. Beregningsmodellen der, af Grønland, bruges til udregning af den afsatte kvote til Canada, er baseret på parametre omkring bestandens biomasse samt historiske fangster. I 2020 afsatte Grønland 1.617 tons rejer til Canada.

En mængde på 2.800 tons af den fastsatte TAC for den vestgrønlandske bestand blev i 2020 afsat til EU i henhold til fiskeriaftalen med EU, samt 4.400 tons af den østgrønlandske bestand.

Rejer ved Flemish Cap (NAFO-område 3M)

Fiskeriet efter rejer ved Flemish Cap (NAFO-område 3M) foregår i internationalt område, og fiskeriet er reguleret gennem NAFO. Det tilladte fiskeri regnes i fiskedage.

Fiskeri efter rejer i Flemish Cap blev i 2011 lukket, efter at det ved NAFO-årsmødet 2010 blev besluttet at indføre moratorium i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning, da bestanden faldt under den bæredygtige grænseværdi B_{lim} .

Ved NAFO årsmødet i 2019 blev fiskeriet efter rejer ved Flemish Cap genåbnet på baggrund af den videnskabelige rådgivning. I henhold til aftalen ved årsmødet fik Grønland tildelt 129 fiskedage i 2020.

Rejer ved Grand Bank (NAFO-område 3L)

Størstedelen af rejebestanden ved Grand Bank ud for Newfoundland (NAFO-område 3L) ligger inden for det canadiske fiskeriterritorium, dog ligger et mindre og vigtigt område af rejebanken i internationalt farvand. I henhold til aftalen fra 1999 mellem Canada og NAFO skal Canada have 5/6 af den samlede TAC for rejer i dette område, da rejebestanden i det internationale område af 3L er en del af den canadiske rejebestand inden for Canadas 200 sømilegrænse. Den resterende mængde deles ifølge aftalen ligeligt mellem de øvrige kontraherende parter.

Færøerne mener at have krav på en større andel af TAC end den hidtidige fordeling giver på baggrund af det historiske fiskeri og deres bidrag til den videnskabelige forskning m.m. i området. Derfor har DFG (Danmark på vegne af Færøerne og Grønland) siden 2013 som kontraherende part protesteret mod fordelingen. Bestanden har i en periode været nedadgående, og siden 2015 har kvoten derfor været sat til 0 ton og kravet har således kun været af principiel betydning.

På NAFO's årsmøde i 2014, hvor dette blev besluttet, kunne man ikke blive enige om en formulering om at lukke området. I stedet for at lukke området blev en kvote på 0 ton fastsat. Dette har været tilfældet siden, og kvoten for 2020 blev derfor også fastsat til 0 ton. Området er således reelt fortsat lukket for fiskeri efter rejer.

Grønland bevarer sine historiske fiskerettigheder til området som en del af DFG, hvis området skulle blive åbnet for fiskeri igen.

Rejer ved Svalbard

I forbindelse med indgåelsen af fiskeriaftalen med Norge i 1992 gjorde Grønland opmærksom på, at den norske udmelding om en "fiskeværn-zone" ved Svalbard ikke kunne accepteres. Norge har indført denne zone for at regulere fiskeriet omkring Svalbard. Siden aftalens indgåelse har Grønland hvert år under de bilaterale forhandlinger med Norge fremført sin position, som indskrives i protokollen.

I henhold til de gældende norske forskrifter for rejefiskeriet ved Svalbard fra 1997 (som Grønland altså ikke anerkender) har Grønland adgang til at fiske efter rejer med fem fartøjer i 450 fiskedage. Denne mulighed blev ikke udnyttet i en længere årrække, siden begyndelsen af 1980'erne. En reduktion af rejekvoten i grønlandske farvande har medført en

stigende interesse for fiskedagene ved Svalbard, og derfor har grønlandske fartøjer siden 2013 genoptaget fiskeriet i området.

I 2020 fiskede ét grønlandsk fartøj ved Svalbard.

3.2 HELLEFISK

3.2.1 VESTGRØNLAND (HAVGÅENDE)

Det grønlandske fiskeri efter hellefisk udenskærs i Vestgrønland forvaltes efter en forvaltningsplan, og TAC bliver fastsat i henhold til den udgivet videnskabelige rådgivning, da fiskeriet i 2017 blev MSC certificeret.

Bestanden af hellefisk i Davisstrædet og i Baffin Bugten er fælles bestande der deles af Grønland og Canada. Der er endnu ikke en bilateral aftale om forvaltningen af disse fælles bestande, og dermed er der heller ikke en formel fordelingsmetode af bestandene. Praxis har været at TAC fastsættes i henhold til den videnskabelige rådgivning og deles ligeligt imellem de to partnere.

Den videnskabelige rådgivning fra NAFO har tidligere været givet separat for kvoteområderne SV (Davisstrædet) og NV (Baffin Bugten) men fra 2019 gives der kun én samlet rådgivning for de to områder, og denne gives for en 2-årig periode. Bestanden af hellefisk i Davisstrædet anses for at være stabil. Den samlede rådgivning for Davisstrædet og Baffin Bugten var derfor i 2020 på 36.370 tons, samme rådgivning som fra 2019. Til sammenligning var rådgivningen i både 2017 og 2018, sammenlagt 32.300 tons for de to områder.

TABEL 4: TAC OG VIDENSKABELIG RÅDGIVNING¹ FOR DET HAVGÅENDE HELLEFISKERI VED DAVISSTRÆDET OG BAFFIN BUGTEN 2016-2020 (TONS)

	2016	2017	2018	2019	2020
Davisstrædet (SV)					
Rådgivning	14.000	15.150	15.150	36.370	36.370
TAC	7.000	7.575	7.575	8.526	8.592
Baffin Bugten (NV)					
Rådgivning	16.000	17.150	17.150	36.370	36.370
TAC	8.000	8.575	8.575	8.592	9.592

Grønlands samlede andel var på 18.185 tons i 2020. Den grønlandske kvoteandel i Davisstrædet var således på 8.592 tons, og i Baffin Bugten var den grønlandske kvoteandel på 9.592 tons.

På grund af negative konsekvenser i forbindelse med covid-19 pandemien, fik de grønlandske aktører i det havgående hellefiskeri ved Davisstrædet og Baffin Bugten i 2020 mulighed for særlig fleksibilitet, hvilket betød at kvotemængder i løbet af året blev flyttet mellem forvaltningsområderne på kvoteniveau.

¹ Rådgivningen angivet ved Davisstrædet er fra 2019 gældende for hele området, dvs. både Davisstrædet og Baffin Bugten

3.2.2 ØSTGRØNLAND (HAVGÅENDE)

Bestanden af hellefisk ved Østgrønland er en fælles bestand med Island og Færøerne, og tidligere foregik størstedelen af fiskeriet som trawlfiskeri i islandsk zone. Gennem de senere år er en stadig større del af fiskeriet dog gradvist flyttet over i grønlandsk zone.

Siden et benchmark assessment i 2012 revurderede bestandsestimaterne og de tilhørende referencepunkter har den årlige rådgivningen fra ICES ligget imellem 20.000 og godt 25.000 tons. I 2020 lå rådgivningen på 21.360 tons for hellefiskebestanden i området Østgrønland, Island og Færøerne.

Idet rådgivningen gives for den samlede bestand, anbefalede ICES i 2012 at der etableredes en forvaltningsaftale mellem kyststaterne af hensyn til bestandsudviklingen. Efter flere fejlslagne forhandlinger lykkedes det i 2012 Island og Grønland, som er de to største aktører i fiskeriet, at indgå en bilateral aftale om forvaltningen og kvotefordeling af hellefiskebestanden ved Østgrønland. Aftalen indebar bl.a., at TAC frem til 2014 blev tilpasset den videnskabelig rådgivning, hvorefter en langsigtet forvaltningsplan trådte i kraft. Den langsigtede forvaltningsaftale udløb i 2019 og parterne har siden været i forhandlingerne om en ny aftale. For 2020 blev parterne enige om at lave en roll-over for aftalen eftersom forhandlingerne endnu ikke var afsluttet.

TABEL 5: TAC OG VIDENSKABELIG RÅDGIVNING FOR DET HAVGÅENDE HELLEFISKERI VED ØSTGRØNLAND 2016-2020 (TONS)

	2016	2017	2018	2019	2020
Rådgivning	22.000	24.000	24.000	24.150	21.360
TAC	8.272	9.024	9.024	9.080	8.031

Ifølge aftalen blev der i 2020 tildelt 8.031 tons til Grønland, i henhold til bilaterale forhandlingsaftaler har Grønland tildelt EU, Rusland, Færøerne og Norge hellefiskekvoter fra bestanden i Østgrønland.

3.2.3 VESTGRØNLAND (KYSTNÆRT)

Ud over den samlede rådgivning for det havgående fiskeri efter hellefisk, giver NAFO separate rådgivninger for de tre kystnære forvaltningsområder, Disko Bugten, Uummannaq og Upernavik i Vestgrønland. Rådgivningen for det kystnære fiskeri er baseret på historiske data fra det kommercielle fiskeri samt videnskabelige undersøgelser af bestanden.

For alle tre forvaltningsområder var den videnskabelige rådgivning i 2020 tilsvarende rådgivningen i 2019, da rådgivningen er gældende for en 2-årig periode. For forvaltningsområde Disko Bugten var anbefalingen i 2020 en maksimal fangstmængde på 5.120 tons, for Uummannaq var den på 5.800 tons og for Upernavik var den på 5.330 tons.

Da de historiske data fra det kommercielle fiskeri og fra de videnskabelige undersøgelser ikke går langt nok tilbage i tiden, er biologerne ikke i stand til at opdatere vurderingen af den kystnære bestand i det øvrige Grønland. Som følge heraf kan der heller ikke for 2020 anbefales et kvoteniveau for det øvrige Grønland. Rådgivning for det øvrige Grønland blev i 2020 sat til 920 tons.

TABEL 6: TAC OG VIDENSKABELIG RÅDGIVNING FOR DET KYSTNÆRE HELLEFISKERI FORDELTE PÅ KVOTEOMRÅDER VED VESTGRØNLAND 2016-2020 (TONS)

	2016	2017	2018	2019	2020
Disko Bugten					
Rådgivning	8.000	6.400	6.400	5.120	5.120

TAC	9.200 +100	9.200	9.200	8.180 +2.400	8.180+1.145
Uummannaq					
Rådgivning	6.000	6.500	6.500	5.800	5.800
TAC	9.500 +100	9.500	9.500	9.500 +400	9.500+528
Upernavik					
Rådgivning	6.300	6.300	6.300	5.330	5.330
TAC	9.500 +100	9.500	9.500	9.500	8.457
Rådgivning i alt	20.300	19.200	19.200	16.250	16.250
TAC i alt	28.500	28.200	28.200	29.980	27.810

Siden 2013 har TAC'en ligget væsentligt højere end den videnskabelige rådgivning. Det høje fiskeritryk har medført yderligere fald i rådgivningen, grundet dyk i bestandens størrelse. I 2020 blev der fastsat en TAC på 8.180 tons for forvaltningsområde Disko Bugten (senere opjusteret med 1.145 tons), 9.500 tons for forvaltningsområde Uummannaq (senere opjusteret med 528 tons) og 8.457 tons for forvaltningsområde Upernavik. Der blev ikke fastsat en kvoten for det øvrige Grønland, her kunne jollefiskere og fartøjsfiskere frit fiske.

3.3 TORSK

3.3.1 HAVGÅENDE

Forvaltningen af fiskeriet efter udenskærs torsk ved Øst og Sydvestgrønland sker i henhold til en forvaltningsplan implementeret i 2019, som er udviklet i samarbejde mellem GN, Fiskerirådet, GFLK og Departement for Fiskeri, Fangst og Landbrug.

Rådgivningen om fiskeri efter udenskærs torsk ved Øst- og Sydvestgrønland faldt fra 5.363 tons i 2019 til 3.409 tons i 2020 på baggrund af videnskabelige undersøgelser der indikerede en nedgang i bestandens størrelse.

ICES anbefalede i 2020 at der fortsat ikke fiskes direkte på den udenskærs vestgrønlandske torskebestand, for at give gydebestanden de bedste forudsætninger for en genopbygning.

TABEL 7: TAC OG VIDENSKABELIG RÅDGIVNING FOR DET HAVGÅENDE TORSKEFISKERI VED ØST- OG VESTGRØNLAND 2016-2020 (TONS)

		2016	2017	2018	2019	2020
Vestgrønland	Rådgivning	Intet fiskeri	Intet fiskeri	Intet fiskeri	Intet fiskeri	Intet fiskeri
	TAC²	5.000	5.000	5.000	5.000	0
Østgrønland	Rådgivning	7.577	7.930	12.151	5.363	3.409
	TAC	16.000	16.000	16.000	20.000	18.824

² Forsøgsfiskerikvoter

Kvoten for Torsk kan fiskes i Østgrønland samt i internationalt farvand ved NAFO-område 1F. Naalakkersuisut fastsatte i 2020 en TAC på 18.824 tons.

3.3.2 KYSTNÆRT

Den videnskabelige rådgivning for det indenskærs fiskeri efter torsk er fra Grønlands Naturinstitut. Rådgivningen for indenskærs torskefiskeri i Vestgrønland var i 2020 på 11.000 tons, hvilket er et fald siden 2019. Naalakkersuisut besluttede at fastsætte en TAC på 30.000 tons torsk indenskærs i Vestgrønland, uændret fra 2019. TAC'en er næsten 3 gange så høj som rådgivningen efter at rådgivningen er blevet nedsat.

TABEL 8: TAC OG VIDENSKABELIG RÅDGIVNING FOR DET KYSTNÆRE TORSKEFISKERI VED VESTGRØNLAND 2016-2020 (TONS)

	2016	2017	2018	2019	2020
Rådgivning	12.379	12.379	13.952	14.500	11.000
TAC	35.400	36.500	36.500	30.000	30.000 ³

4. ANDRE ARTER – HAVGÅENDE

I det følgende afsnit gennemgås den videnskabelige rådgivning, den fastsatte TAC og kvoteopdelingen for Grønlands havgående fiskerier ud over de primære arter. Fordelingen fremgår desuden af bilag 1.

4.1 SKOLÆST

Den videnskabelige rådgivning for fiskeri efter skolæst har før fremgået i ICES årlige rådgivning. For den Vestgrønlandske bestand var der i 2018 og 2019 anbefalet at fangsten ikke overskred 65 tons, og at bifangster af skolæst i andre fiskerier burde begrænses mest muligt. Dog er der ikke kommet ny videnskabelig rådgivning siden, dermed var der ingen ny videnskabelig rådgivning for skolæst i Vestgrønland i 2020. For den Østgrønlandske bestand har der ikke været nogen videnskabelig rådgivning i flere år. Der forelå derfor ingen videnskabelig rådgivning for hverken det vestgrønlandske eller det østgrønlandske fiskeri efter skolæst.

Fiskerierhvervet vurderede fortsat, at det ikke er muligt at fiske hellefisk uden bifangst af skolæst. Naalakkersuisut fastholdt samme kvote som i 2019 og dermed blev en TAC i 2020 fastsat til 1.000 tons skolæst i Vestgrønland og 1.000 tons skolæst i Østgrønland. Af den vestgrønlandske kvote blev 60 tons tildelt EU og 40 ton tildelt Norge, hvilket efterlod en kvote på 900 tons til det Grønlandske fiskeri. Af den østgrønlandske kvote blev 75 tons afsat til EU og 125 tons til Norge, hvilket efterlod en kvote på 800 tons til det Grønlandske fiskeri.

4.2 RØDFISK

4.2.1 VESTGRØNLAND

Rådgivning for *Sebastes mentella* (dybhavs rød fisk) i Vestgrønland for 2020 var fortsat, at der ikke fiskes direkte på bestanden. Rødfisk er en langsomt voksende art, og der forventes derfor ikke forbedringer af bestanden i de næstkommende år. Derudover lyder rådgivningen, at bifangst af rødfisk, specielt i rejefiskeriet, skal begrænses mest muligt.

³ 1.500 tons er til fritidsfiskere og 200 tons tildeles til forsøgsfiskeri.

Frem til 2018 har Naalakkersuisut fastsat en bifangst kvote på 1.000 tons dybhavsørdfisk i Vestgrønland. Der blev hverken i 2019 eller i 2020 fastsat en kvote til dybhavsørdfisk i Vestgrønland, da potentielle bifangster kunne håndteres under bestemmelserne for bifangst.

4.2.2 IRMINGERHAVET

I Irmingerhavet forekommer *Sebastes mentella* (dybhavsørdfisk) som en fællesbestand, der befinder sig i Grønland, Island, Færøerne og internationalt område, forvaltet gennem NEAFC. I NEAFC-kyststatsaftalen får de ovenstående tre kyststater samlet 60 % og øvrige NEAFC-medlemmer (Norge, EU og Rusland), som kan fiske på bestanden i internationalt område, får tildelt de resterende 40 %. Rusland har dog aldrig tilsluttet sig aftalen og fastholder et meget højt fiskeritryk.

Bestanden af dybhavsørdfisk i Irmingerhavet er opdelt i to komponenter - en øvre (pelagisk) og en nedre (demersal) bestand. Den øvre bestand findes i havets øverste 500 m i større grad i grønlandsk område, mens den nedre bestand forekommer ved dybder under de 500 m primært i islandsk område.

Den videnskabelige rådgivning for 2020 var fortsat 'intet direkte fiskeri', samme rådgivning som forudgående år.

I henhold til aftalen i NEAFC om en gradvis nedgang i fiskeriet efter dybhavsørdfisk i Irmingerhavet, blev der i 2020 tildelt en TAC på 1.224 tons til Grønland, en reduktion på 111 tons siden 2019. Den grønlandske flåde har ikke deltaget direkte i fiskeriet efter dybhavsørdfisk i Irmingerhavet siden 2004, men har solgt sine fiskerettigheder til bl.a. til EU gennem Fiskeripartnerskabsaftalen. I 2020 blev hele mængden tildelt EU, som videreallokerede 561 tons heraf til Norge.

4.2.3 ØSTGRØNLAND OG ISLAND (BLANDINGSKVOTE)

Der fiskes på to bestande af rødfisk i Østgrønland, *Sebastes mentella* (dybhavsørdfisk) og *Sebastes norvegicus* (stor rødfisk). De to arter er meget svære at adskille, da deres udseende er næsten identisk. GN vurderer, baseret på prøver fra fiskeriet taget i 2016, at fangsterne typisk består af 36 % dybhavsørdfisk og 64 % stor rødfisk. Altså fiskes der i Østgrønland primært på bestanden af stor rødfisk.

Bestanden af dybhavsørdfisk er under pres, bl.a. på grund af de store bifangster i fiskeriet efter stor rødfisk. Undersøgelser viser at bestanden af dybhavsørdfisk har været nedadgående fra 2009-2015, og at der er ikke set nye årgange siden 2012. Bestanden af dybhavsørdfisk er meget sårbar over for udnyttelse da den vokser langsomt, bliver sent kønsmoden og forekommer i store stimer. Den videnskabelige rådgivning fra ICES for dybhavsørdfisk i 2020 var på 914 tons, samme rådgivning som året før.

Grønland indgik i 2015 en forvaltningsaftale med Island om fiskeriet efter stor rødfisk. Denne aftale fastsætter en fordelingsnøgle for fiskeriet efter stor rødfisk, hvor TAC efterlever den videnskabelige rådgivning. I aftalen tildeles Grønland 10 % af den årlige TAC, hvilket er en højere andel i forhold til tidligere aftaler. Forvaltningsaftalen med Island udløb i 2019 og parterne har siden været i forhandlingerne om en ny aftale. For 2020 blev parterne enige om at lave en roll-over for den tidligere aftale, eftersom forhandlingerne endnu ikke var afsluttet.

Den videnskabelige rådgivning fra ICES anbefalede en maksimal fangst for hele bestanden af stor rødfisk i 2020 på 43.568 tons. Udbredelsesområdet for stor rødfisk strækker sig fra Grønland til Island og Færøerne, og hovedparten af fiskeriet foregår i islandsk zone. Rådgivningen er næsten uændret fra 2019, hvor der modsat var blevet anbefalet en større reduktion fra 2018 på 7.200 tons.

Naalakkersuisut fastsatte en TAC på 5.271 tons rødfisk (blandingskvote af både dybhavsørdfisk og stor rødfisk) i Østgrønland. Af denne kvote blev Rusland tildelt 300 tons, Norge 1.000 tons og EU 2.000 tons. Efter denne allokering af kvoter til andre lande, var den overskydende kvotemængde til grønlandsk fiskeri i alt 1.971 tons.

4.3 HELLEFLYNDER

Helleflyndere er en bifangst i det havgående fiskeri med trawl og langline, der ikke fiskes som et erhvervsfiskeri. Bifangstbekendtgørelsen bestemmer at helleflynder fanget med andet redskab end trawl skal genudsættes. Dette fiskeri betragtes dermed som udelukkende bifangst fiskeri, og fangsterne er i dette omfang begrænsede. Derfor er datatilgængeligheden fra fiskeriet begrænset og i 2020 var der fortsat ingen videnskabelig rådgivning for helleflynder i hverken Østgrønland eller Vestgrønland.

Naalakkersuisut besluttede at der ikke blev oprettet en helleflynderkvote i Vestgrønland i 2020.

I Østgrønland blev der i 2020 fastholdt en TAC på 1.000 tons helleflynder til bifangstkvote, uændret fra 2019. I henhold til en bilateralaftale fik Norge tildelt en kvote på 30 tons Helleflynder i Østgrønland. I kraft af Fiskeriprotokollen 2016-2020 tildeles EU ikke længere en kvote, dog har de førhen fået tildelt helleflynder kvote i Østgrønland. Den resterende kvote på 970 tons i 2020, blev derved brugt som en bifangstkvote i forbindelse med det havgående fiskeri efter hellefisk i Østgrønland.

4.4 HAVKAT

Den videnskabelige rådgivning for sribet havkat var i 2020, at der fortsat ikke bør fiskes på bestanden i Vestgrønland og at der ingen tilgængelig rådgivning var for bestanden i Østgrønland.

Den videnskabelige rådgivning for plettet havkat i Vestgrønland var fortsat på 975 tons i 2020 og der forelå ligeledes ingen videnskabelig rådgivning for bestanden af plettet havkat i Østgrønland.

Kvoten for sribet og plettet havkat har før været en bifangstkvote på hver 1.000 tons i både Østgrønland og Vestgrønland, da havkat fanges som bifangst i det havgående fiskeri bl.a. efter rejer. I 2019 besluttede Naalakkersuisut at der *ikke* skulle oprettes kvoter på sribet eller plettet havkat, dette tiltag fortsatte i 2020. Der var altså *ikke* oprettet en TAC for hverken sribet eller plettet havkat i 2020, eftersom eventuelle bifangster kunne reguleres under bestemmelserne for bifangst.

4.5 LODDE

VESTGRØNLAND

Der foreligger ingen videnskabelig rådgivning på loddebestanden i Vestgrønland, da der ikke findes tilstrækkelig viden om den vestgrønlandske bestand. På trods af at der ingen videnskabelig rådgivning er, har der nogle få år været en TAC og uddelt kvoter. Da disse kvoter ikke blev opfisket, har der ikke, siden 2010, været grund til at oprette en TAC for lodde i Vestgrønland.

Naalakkersuisut besluttede at der i 2020, ligesom i 2019, *ikke* skulle oprettes TAC på lodde i Vestgrønland, da nuværende bifangster kan håndteres under bestemmelserne for bifangst.

ØSTGRØNLAND

I farvandet mellem Jan Mayen, Island og Grønland findes en fælles bestand af lodde, som er reguleret i en trepartsaftale mellem Norge, Island og Grønland. De tre lande samarbejder om at fastsætte TAC på grundlag af rådgivning fra Havforskningsinstituttet i Island. Denne videnskabelige rådgivning er baseret på data fra forskningstogter efter lodde, udført af Havforskningsinstituttet flere gange årligt. Trepartsaftalen er kompliceret grundet en TAC der bliver fastsat flere gange årligt samt en skæv forvaltnings periode, med start d. 20. juni og afslutning d. 30. april det efterfølgende år.

Grønland har ifølge trepartsaftalen af 2018 krav på 15 % af den videnskabelige rådgivning. EU skal derudover tilbydes 70 % af den grønlandske kvoteandel i henhold til Fiskeripartnerskabsaftalen med EU.

I efteråret 2018 udkom en ny videnskabelig rådgivning der lød på 0 tons for den samlede loddebestand gældende fra juli 2019 til marts 2020 (fiskerisæson 2019/2020). I efteråret 2019 og foråret 2020 udførte Havforskningsinstituttet forskningstogter efter lodde, men resultatet heraf var fortsat en videnskabelig rådgivning på 0 tons.

Den fastsatte TAC for lodde ændrer sig i løbet af året med ny rådgivning, men rådgivningen anbefalede intet direkte fiskeri på loddebestanden i hele fiskerisæsonen 2019/2020. Der var derfor ingen fastsat TAC for lodde i Østgrønland i 2020.

4.6 BLÅHVILLING

Blåhvilling øst for Grønland er en fælles bestand der forvaltes af kyststaterne, hvor følgende parter i 2020 havde status som kyststat: EU, Norge, Færøerne og Island. Grønland og Rusland er fiskende parter, og deltager til kyststatsmøderne for blåhvilling som observatører. Kyststaterne er enige om en TAC for blåhvilling, der generelt følger den videnskabelige rådgivning fra NEAFC, og bliver stadfæstet i en NEAFC-rekommandation. Kyststaterne er dog uenige om fordelingen. Dette medfører ofte at den sammenlagte blåhvillingkvote mellem staterne og de fiskende parter, overstiger den fastsatte TAC.

I en årrække, har Grønland og Rusland gennem NEAFC-rekommandationen modtaget en blåhvillingkvote, der er en mindre andel af TACen. For Grønland er det en andel på 0,54% af den samlede TAC.

Den videnskabelige rådgivning for den fælles bestand af blåhvilling var i 2020 1.161.615 tons, hvilket er en stigning på 17.986 tons fra 2019.

Grønland fik i 2020 tildelt en andel af blåvillingskvoten der resulterede i 6.273 tons blåhvilling øst for Grønland. Kvoten kan fiskes i NEAFC reguleringsområdet og i færøsk zone i henhold til vores bilaterale aftale med Færøerne. Denne aftale med Færøerne inkluderer også en andel af deres blåhvilling kvote, hermed var den endelige TAC i 2020 på 19.773 tons blåhvilling.

4.7 NORSK VÅRGYDENDE (ATLANTO-SKANDISK) SILD

Med al sandsynlighed er de sild, som findes i det grønlandske farvand, en del af den fælles nordatlantiske bestand, altså Norsk vårgydende (atlanto-skandisk) sild.

Den nordatlantiske fællesbestand forvaltes af kyststaterne, følgende parter var i 2020 anset som kyststater: Norge, EU, Færøerne og Island. Grønland er en fiskende part og deltager til kyststatsmøderne som observatør. Som med blåvillingen, er kyststaterne enige om en TAC der følger den videnskabelige rådgivning fra ICES, men uenige om fordelingen af Norsk vårgydende (atlanto-skandisk) sild.

Den videnskabelige rådgivning for Norsk vårgydende (atlanto-skandisk) sild var i 2020 en på 525.595 tons, hvilket er en reduktion på 62.967 tons fra 2019.

Naalakkersuisut fastsatte i 2020, som i forudgående år, en TAC på 25.000 tons i grønlandsk zone. Gennem bilaterale forhandlinger med Færøerne har Grønland i 2020 adgang til 3.200 tons Norsk vårgydende (atlanto-skandisk) sild, der kan fiskes både i færøsk og i internationalt farvand.

Der blev hverken fanget sild i 2019 eller i 2020 i den grønlandsk zone. Årsagen til at kvoten ikke bliver udnyttet skal primært ses i lyset af at fiskerisæsonen for Norsk vårgydende (atlanto-skandisk) sild i Østgrønland overlapper med det

lukrative fiskeri efter makrel i international zone. Grønlandske fartøjer har udnyttet dette fiskeri efter makrel i international zone siden 2017.

4.8 MAKREL

Makrel i Østgrønland er del af den fælles bestand af nordøst-atlantisk makrel. Denne bestand forvaltes af kyststaterne, hvor følgende parter i 2020 havde status som kyststat: Norge, EU, Færøerne, Island, og Grønland (siden 2016). Rusland er fiskende part, der udelukkende fisker makrel i internationalt farvand, og deltager i kyststatsmøderne som observatør. Den delvise kyststatsaftale mellem EU, Norge og Færøerne fra 2014 var gældende til udgangen af 2020. Grønland og Island har som kyststater stået udenfor denne aftale.

Den videnskabelige rådgivning fra ICES anbefalede at fangsterne i 2020 ikke oversteg 922.064 tons totalt. I 2019 var anbefalingen så lav som 318.403 tons, men efter et inter-benchmark af rådgivningsmodellen i maj steg rådgivningen til 770.358 tons. Den yderligere stigning i 2020 er stadig markant med 151.706 tons.

Naalakkersuisut fastsatte i 2020 en TAC på 59.934 tons, hvilket svarer til 6,5 % af den aftalte TAC i den delvise kyststatsaftale mellem Norge, EU og Færøerne.

Grundet fraværet af makrel i Østgrønland i 2020, blev tidspunktet for makrelfiskeriet i internationalt farvand fremrykket fra d. 20. august til d. 20. juli. Derudover blev loftet for hvor meget af kvoten som må fiskes i internationalt farvand fjernet, hvilket tidligere år har været ca. 20 %. Dette resulterede i, at hele Grønlands makrelfangst blev fanget i internationalt farvand i 2020.

4.9 BROSME

I 2014 blev brosme for første omgang oprettet som et forsøgsfiskeri, inden det overgik til et konventionelt erhvervsfiskeri i 2016. Man har erfaret, at der er store bifangster af torsk i brosmefiskeriet.

Den videnskabelige rådgivning fra ICES anbefaler at fiskeriet på bestanden af Brosme i Østgrønland og Island ikke overstiger 3.856 tons. Denne rådgivning gælder fra fiskesæsonen 1. September 2019 til og med 31. August 2020. Der var ingen fortsættene videnskabelig rådgivning udgivet siden denne.

Naalakkersuisut fastsatte fortsat en TAC for Brosme i Østgrønland på 1.500 tons i 2020, som kunne tildeles i kombination med torskelicens til linefartøjer.

4.10 POLARTORSK OG ISTORSK

Der foreligger ingen videnskabelig rådgivning for Polartorsk eller Istorsk i Vestgrønland.

Naalakkersuisut fastsatte i 2020 en TAC på 5.000 tons polartorsk og 2.000 tons istorsk i det havgående fiskeri i Vestgrønland, samme niveau som i 2018 og 2019.

5. ANDRE ARTER - KYSTNÆRT

I det følgende afsnit gennemgås den videnskabelige rådgivning, den fastsatte TAC og kvoteopdelingen for Grønlands kystnære fiskerier udover de primære arter. Fordelingen fremgår desuden af bilag 2.

5.1 KRABBER

Siden 2002 har krabbebestanden i Vestgrønland været under pres, og der er blevet observeret en markant nedgang i både bestandens størrelse og størrelsen på krabberne. Siden 2006 har den totale fangst ligget på et niveau mellem 2.000 tons og 3.000 tons, primært koncentreret omkring Sisimiut, Disko-bugten og Nuuk-Paamiut.

Naalakkersuisut vedtog i 2004 en bekendtgørelse for krabbefiskeriet, hvori det kystnære fiskeri er blevet inddelt i seks separate forvaltningsområder: Upernavik, Nuuk-Paamiut, Disko Bugten, Sisimiut, Maniitsoq-Kangaamiut og Narsaq-Qaqortoq. Hvert forvaltningsområde har en særskilt kvote.

Der var ikke et havgående segment i krabbefiskeriet i Grønland i 2020, eftersom havgående krabbefiskeri ikke længere er en del af EU Fiskeriprotokollen. Således blev der ikke fastsat en specifik havgående kvote for krabber i 2020. Fartøjerne der fisker kystnært, kan dog fiske efter krabber uden for 3 sømil fra basislinjen, i det havgående segment.

Den videnskabelige rådgivning gives af GN, der udarbejder en 2-årig rapport for krabberessourcen. Den videnskabelige rådgivning angivet rapporten gældende fra 2019-2020, var uændret i forhold til den tidligere rapport gældende fra 2017-2018.

Den videnskabelige rådgivning tilgængelig i 2020 anbefalede maksimal fangstmængde på 200 tons i det kystnære forvaltningsområde Nuuk-Paamiut samt 1000 tons i det havgående fiskeri. Ved forvaltningsområdet Disko Bugten var der en anbefaling på 400 tons i det kystnære men ingen rådgivning for det havgående fiskeri. Derudover var der en anbefaling på 300 tons i det kystnære forvaltningsområde Sisimiut og i dette havgående område blev det igen anbefalet at fiskeriet efter krabber blev holdt lukket. Der er fortsat ingen rådgivning for forvaltningsområderne Upernavik, Maniitsoq-Kangaamiut og Narsaq-Qaqortoq hverken for det kystnære eller havgående fiskeri, da der ikke foreligger et tilstrækkeligt datagrundlag.

Naalakkersuisut fastsatte i 2020 en samlet TAC på 2.850 tons for krabber i Vestgrønland til det kystnære segment. Denne TAC var en reduktion på 355 tons fra 2019. Den samlede TAC blev fordelt på de 6 forvaltningsområder, og kun i Nuuk-Paamiut området blev den videnskabelige rådgivning fulgt. Fordelingen af TAC i 2020 endte med 400 tons til Upernavik, 1.200 tons til Nuuk-Paamiut, 525 tons til Disko Bugten, 500 tons til Sisimiut, 225 tons til Maniitsoq-Kangaamiut og 225 tons til Narsaq-Qaqortoq.

5.2 KAMMUSLINGER

Siden 2004 har der hverken været videnskabelig rådgivning tilgængelig eller et ønske fra erhvervets side om at ændre i forvaltningen af kammuslingefiskeriet.

Naalakkersuisut valgte derfor fortsat i 2020 at fastholde de samme kvoteområder og kvotestørrelser, dermed blev der fastsat en samlet TAC for kammuslinger på 2.520 tons i 2020. Fordeling af TAC mellem forvaltningsområderne var også uændret i 2020. Der blev fordelt 720 tons til Nuuk-Paamiut, 0 til Mudderbugten, 400 tons Attu, 400 tons Sisimiut-Syd (Saqqaq), 700 tons til Sisimiut-Nord (Kangaarsuk) og 300 tons til Nordre Strømfjord. Derudover, er der ingen kvote sat for fiskeriet efter krabber i det øvrige Grønland.

5.3 LAKS

Atlantisk laks er en fælles blandings bestand, der migrerer langt og reguleres gennem samarbejdet i NASCO. Bestanden der fiskes af Grønland, er en bestand sammensat af laks der stammer fra kyststater i både Nordvest Atlanten samt Nordøst Atlanten. Derudover er atlantisk laks i stærk nedgang, og det er blevet vurderet at laksebestanden er på et historisk lavt niveau. Derfor kræver det internationalt samarbejde at forvalte denne delte bestand.

Den videnskabelige rådgivning bliver leveret af ICES, og denne har været alarmerende siden 2009. I NASCO har man sænket den grønlandske kvote signifikant over de seneste 30 år, og andre restriktive tiltag er blevet implementeret i grønlandsk forvaltning og lovgivning. Grønland har siden 2002 kun tilladt et laksefiskeri til internt forbrug, et såkaldt subsistensfiskeri, med en kvote på mellem 20-50 tons. Dette betyder også at erhvervsfiskere kun må indhandle laks på det åbne marked, fx til Brættet i Nuuk.

Grønland er forpligtiget gennem samarbejdet med NASCO, til at følge en forvaltningsaftale der bliver vedtaget til NASCO årsmøderne. I 2018 vedtog man en ny treårig (2018-2020) forvaltningsaftale i NASCO, om fiskeriet efter atlantisk laks i Grønlandsk farvand, denne tillod subsistensfiskeri under strengt regulerede forhold. Dette inkluderede bl.a. at fiskeriet var begrænset til en fast kvote på 30 tons, at alle der fisker efter laks (erhvervsfiskere som fritidsfiskere) skulle have en licens og desuden forpligtigede Grønland sig til at forbedre rapportering og kontrol af fiskeriet.

Naalakkersuisut besluttede i 2018, at oprette en kvote for laks på 30 tons i henhold til den nye treårige aftale med NASCO, denne kvote var samlet for både for erhvervs- og fritidsfiskere. Der er siden vedtagelsen af forvaltningsaftalen med NASCO årligt blevet overfisket, hvilket har resulteret i en lavere årlig TAC end forventet. Dette skyldes at der var en klausul i forvaltningsaftalen der bestemte at en overfisket mængde skulle tilbagebetales fra kvoten i det kommende år.

I 2020 fastsatte Naalakkersuisut en TAC på 20,7 tons. Kvoten blev reduceret fra forvaltningsaftalens tilladte 30 tons til 20,7 tons for at kompensere for overfiskeriet i 2019. I 2019 var der en TAC på 19,5 tons grundet overfiskeri, hvilket betyder at der er blevet overfisket ca. 10 tons årligt siden vedtagelsen af forvaltningsaftalen i 2018.

5.4 STENBIDER, KVABSO

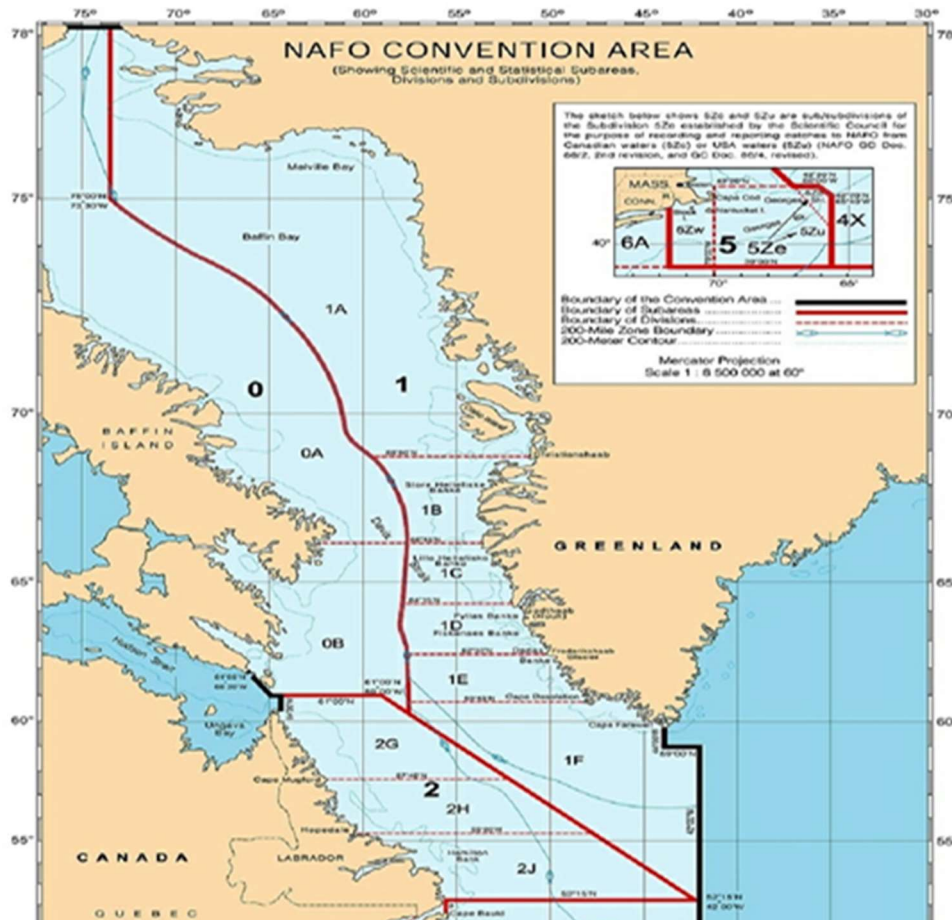
Det erhvervmæssige fiskeri efter stenbider er rettet mod kvabsoen (stenbiderhunnen) der i foråret bærer rogn. Hannen må fiskes frit hele året og er altså ikke omfattet af forvaltningsplanen og behandles derfor ikke i nærværende redegørelse. Fiskeriet efter kvabsoen foregår kystnært i forårsmånederne langs hele den grønlandske vestkyst, inden for NAFO-underområderne 1A til 1F (Fig. 2), som dækker området fra Nanortalik i syd (60°00' N) til Upernavik i nord (72°50' N).

Stenbiderfiskeriet forvaltes efter en forvaltningsplan der beskriver metoder for rådgivning og fastsættelse af TAC, regulering, styring og rapportering af stenbiderfiskeriet, så bestanden forbliver på et bæredygtigt niveau. Stenbiderfiskeriet blev MSC-certificeret i 2015 og overholdelse af forvaltningsplanen er et centralt element i at fastholde denne certificering.

Den videnskabelige rådgivning fra GN for stenbider er toårig og indeholder en anbefaling for TAC samt en anbefaling for antal fiskedage for hvert forvaltningsområde. Der blev indført antal fiskedage i den videnskabelige rådgivning for bedre at regulere bifangsten der medfølger i stenbiderfiskeriet. Ydermere rådgives der hvert år om områdefordeling af kvoten. Det er vedtaget i forvaltningsplanen, at fiskeriet hvert år fordeles i henhold til de tre foregående års fiskeri. GN udregner hvert år en fordelingsnøgle mellem NAFO underområderne. Hvert underområde tildeles herefter en kvote, hvoraf 85 % tildeles i henhold til fordelingsnøglen og de sidste 15 % fordeles ligeligt mellem NAFO-underområderne.

FIGUR 2: KORT OVER NAFO OMRÅDER OG UNDEROMRÅDER VED VESTGRØNLANDS KYST

Den videnskabelige rådgivning for 2020 var på 1.159 tons stenbiderrogn over en fiskerisæson på 37 fiskedage, en nedgang på 140 tons fra rådgivningen i 2019. Den anbefalede fordeling af de 1159 tons til NAFO underområderne var foreslået som følger: 127 tons i 1A, 113 tons i 1Ba, 39 tons i 1Bb, 255 tons i 1C, 321 tons i 1D, 178 tons i 1E og 125 tons i 1F.

Naalakkersuisut fastsatte i 2020 en TAC på 1.159 tons, der senere blev forhøjet til 1.362 tons, over 60 fiskedage i hvert forvaltningsområde. Den endelige TAC blev fordelt på NAFO underområderne med følgende kvoter: 127 tons i 1A, 113 tons i 1Ba, 39 tons i 1Bb, 357 tons i 1C, 423 tons i 1D, 178 tons i 1E og 125 tons i 1F.

6. FORSØGSFISKERI

Naalakkersuisut havde, i lighed med tidligere år, besluttet at der i 2020 blev oprettet en række forskellige forsøgsfiskerier. Formålet med forsøgsfiskeri er at afsøge det grønlandske havområde og identificere potentielle fiskerimuligheder ved at udforske enten nye områder, arter eller fiskerimetoder.

Det generelle kvotetræk for forsøgsfiskerierne i 2020 var meget lavt, hvilket også har været tilfældet i tidligere år. Sammenlagt blev der fisket 47,6 tons fordelt på 2 ud af de 15 tildelte forsøgsfiskerilicenser. De fleste forsøgsfiskerikvoter blev ikke udnyttet af forskellige årsager, men overordnet set, har selskaberne ikke prioriteret deres forsøgsfiskerikvoter.

6.1 LODDE OG ANDRE PELAGISKE ARTER (SILD, POLARTORSK OG TOBIS)

Forsøgsfiskeriet blev oprettet for første gang i 2019 i samarbejde mellem de deltagende aktører, GN, GFLK og APN. Der blev oprettet en kvote på 5.000 tons lodde fordelt i tre forvaltningsområder i Vestgrønland: Nordvest området nord for 70°22,5'N, Disko området mellem 68°15'N og 70°22,5'N og Sydvest området syd for 68°15'N. Kvoten blev fordelt på forvaltningsområderne med 1.000 tons til Nordvest området, 2.000 tons til Disko området og 2.000 til Sydvest området. Derudover blev der oprettet vestgrønlandske kvoter på andre pelagiske arter: 500 tons sild, 500 tons polartorsk og 500 tons tobis.

I 2020 blev forsøgsfiskeriet for lodde genoprettet med samme kvote, sammenlagt 5.000 tons, fordelt på samme forvaltningsområder efter samme fordelingsnøgle. Ydermere blev de pelagiske forsøgsfiskerier genoprettet. Kvoten for polartorsk og sild var forsat på 500 tons hver i Vestgrønland, men kvoten på tobis blev fordoblet til 1.000 tons i Vestgrønland.

Der blev også oprettet en bifangstkvote på 200 tons torsk til forsøgsfiskeriet for at imødekomme eventuelle bifangster af torsk. Denne kvote blev i 2020 taget fra den indenskærs TAC på torsk i Vestgrønland. Licens til bifangst af udenskærs torsk i Vestgrønland kunne eksklusivt tildeles licensindehavere af forsøgsfiskeriet efter lodde og andre pelagiske arter.

Der var to selskaber der ansøgte som opfyldte ansøgningskravene i 2020 og som derfor blev tildelt licens. Forsøgsfiskerikvoterne blev den ikke udnyttet i 2020.

6.2 GULDLAKS

Naalakkersuisut oprettede i 2020 et forsøgsfiskeri for Guldlaks med en kvote på 3.500 tons, som gælder både for Øst- og Vestgrønland. Fordelingen af licenser til dette forsøgsfiskeri er betinget af at ansøgeren har licens til kystnær hellefisk og torsk, samt tilgængelige mængder heraf. Fiskeriet stopper så snart en aktør har opfisket sin kvote af torsk eller rødfisk.

Til trods for at forsøgsfiskerikvoten ikke blev udnyttet i 2019, blev den genoprettet i 2020 med en stigning på 500 tons Guldlaks i både Øst- og Vestgrønland. Kvoten blev forhøjet med henblik på at tildele en kvote til EU, efter aftale ved et bilateralt møde i november 2019. Der blev således allokeret 500 tons til EU og de resterende 3.000 tons kunne fiskes af grønlandske aktører.

Et enkelt selskab udnyttede deres forsøgsfiskerilicens med en tilladt mængde på 1.500 tons. Selskabet opfiskede blot 22 tons Guldlaks, svarende til ca. 1,5% licenskvoteudnyttelse.

6.3 BLÆKSPRUTTER

Der blev i 2018 for første gang oprettet et forsøgsfiskeri for blæksprutter der kunne fiskes i både Øst- og Vestgrønland. Fordelingen af licenser til dette forsøgsfiskeri er betinget af at ansøgeren har licens til kystnær hellefisk og torsk, samt tilgængelige mængder heraf. Fiskeriet stopper så snart en aktør har opfisket sin kvote af torsk eller rødfisk.

I 2020 blev dette forsøgsfiskeri efter blæksprutter genoprettet, dog begrænset til fiskeri kystnært i Vestgrønland. Kvoten blev *ikke* udnyttet i hverken 2019 eller i 2020.

6.4 SØPØLSER

Forsøgsfiskeriet blev oprettet for første gang i 2019 på opfordring af flere interesserede selskaber. Interessen skyldes en nylig dansk lovændring som muliggør rentabel eksport af søpølser. Lovændringen har endnu ingen betydning for Grønland, som stadigvæk er underlagt de gamle mere strikse eksportregler, men selskaberne vurderer at det blot er et spørgsmål om tid før Grønland følger det danske eksempel.

Forsøgsfiskeriet efter søpølser er afgrænset i fire kystnære forvaltningsområder som er tilsvarende fiskeriet efter kammuslinger for at begrænse potentiel destruering af havbundshabitater ved brugen af bundskrabende redskaber. Disse fire kystnære forvaltningsområder omfatter: Nuuk, Attu, Sisimiut syd og Sisimiut nord.

Forsøgsfiskeriet efter søpølser blev i 2020 oprettet igen uden fastsat mængde. Der var et enkelt selskab der udnyttede forsøgskvoten i 2020, med et endeligt kvotetræk på 26 tons.

6.5 TORSK, HELLEFISK, HELLEFLYNDER, BROSME, LANGE, HAVKAT OG FJELDØRRED KYSTNÆRT

Der blev i 2020 oprettet forsøgsfiskeri efter torsk, hellefisk, helleflynder, brosme, lange, havkat og fjeldørred kystnært i Østgrønland med linefartøjer. Forsøgsfiskeriet har været oprettet siden 2014 med formål om at fremme fiskeriet i Østgrønland ved Tasiilaq og Ittoqqortoormiit. Både grønlandske og udenlandske fartøjer kunne ansøge om licens til forsøgsfiskeriet. For at sikre at forsøgsfiskeriet kommer Grønland til gode, var forsøgsfiskerikvoten betinget af 100% indhandlingspligt.

Der blev ansøgt af et enkelt selskab, med der var ingen der udnyttede kvoten i 2020.

6.6 BLANDINGSFISKERI I NORDØSTGRØNLAND

Der foregår intet kommercielt fiskeri i Nordøstgrønland nord for 69°00'N, men der blev oprettet en forsøgsfiskerikvote i 2020 for at undersøge potentialet. Norge havde i 2018 og 2019 succes med fiskeri efter hellefisk og torsk i området omkring Jan Mayern, hvilket kunne indikere muligheden for nyt fiskeri i Nordøstgrønland. GN vurderede at potentielle populationer der kan findes nord for 69°00'N muligvis tilhører allerede kendte bestande af hellefisk og torsk i Østgrønland og Island. Med et ønske om at undersøge dette nærmere blev der i 2020 oprettet en forsøgsfiskerikvote på 900 tons i Nordøstgrønland, hvoraf 600 tons må være torsk og 300 tons må være hellefisk.

Kvoten fordeles mellem 3 forvaltningsområder: et område mellem 69°00'N og 70°00'N, et område mellem 70°00'N og 71°00'N og et område mellem 71°00'N og 72°00'N. Kvoten er fordelt at der maksimalt må fiskes 100 tons hellefisk og 200 tons torsk i hvert område. Forsøgskvoten blev udnyttet i 2020 af et enkelt selskab med et endeligt kvotetræk på 25 tons hellefisk fisket i området mellem 69°00'N og 70°00'N.

7. BILATERALE AFTALER

Efter Naalakkersuisuts årlige fastsættelse af TAC for de forskellige arter, byttes en del af kvoterne mellem Grønland og de lande, som Grønland har indgået bilaterale fiskeriaftaler med. Nedenfor gennemgås disse kvotebytninger. Fordelingen fremgår desuden af bilag 3.

7.1 EU

Fiskeripartnerskabsaftalen med EU er Grønlands vigtigste fiskeriaftale. Aftalen forvaltes via protokoller, der bliver opdateret løbende. Den seneste protokol trådte i kraft d. 1. januar 2016 og udløb d. 31. december 2020. Protokollen angiver de kvotemængder, som Grønland tilbyder EU mod en finansiel modydelse. Disse indbringer årligt Grønland ca. 135 millioner kr. i betaling for fiskerirettighederne. Den nedenstående tabel viser de kvoter som Grønland allokerede til EU i 2020.

TABEL 9: EU'S FISKERIMULIGHEDER VED GRØNLAND 2016-2020 UNDER PROTOKOLLEN, SAMT AFTALTE MÆNGDER FOR 2020 (TONS)

	Indikative fiskerimuligheder (tons) under 2016-2020 protokollen	Aftalte fiskerimuligheder (tons) allokeret til EU for 2020
Torsk	1.800	1.950
Pelagisk rødfisk	2.200	1.224
Demersal rødfisk	2.000	2.000
Hellefisk – vest	2.500	2.500
Hellefisk – øst	5.200	5.200
Dybhavsrejer – vest	2.600	2.800
Dybhavsrejer – øst	5.100	4.400
Lodde	20.000	0
Skolæst – vest	100	100
Skolæst – øst	100	100
Bifangst	1.126	800

Af de indikative kvotemængdetildelinger i Grønland der fremgår af fiskeripartnerskabsaftalen med EU, blev der forhandlet en forøget torskekvote med 150 tons og en forøget rejekvote i Vestgrønland med 200 tons til EU fik EU i henhold til Agreed Minutes 2019. Derudover blev der forhandlet en reduceret kvote på pelagisk rødfisk med 976 tons, en reduceret rejekvote i Østgrønland med 700 tons samt en reduktion på 20.000 tons i loddekvoten. Den totale kvote for bifangst blev tilmed reduceret med 326 tons gældende for året 2020.

7.2 FÆRØERNE

Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug indgik en aftale om fiskeri mellem Grønland og Færøerne for 2020 i december 2019. Aftalen baserer sig på fiskeriaftalen mellem Grønland og Norge af 27. maj 1997 og danner grundlag for det grønlandske fiskeri i færøsk farvand og det færøske fiskeri i grønlandsk farvand i 2020. Aftalen mellem Grønland og Færøerne er af stor værdi for begge lande, da den er med til at sikre helårsbeskæftigelse for begge landes fiskeflåder.

I henhold til protokollen for 2020 mellem Grønland og Færøerne, kunne færøske fartøjer fiske 100 tons hellefisk i kvoteområde Nordvestgrønland der ligger nord for 68°00'N. Dette fiskeri var betinget af prøvetagning, hvor der skulle måles hellefisk ugentligt og fremsende disse informationerne til GN.

Derudover fik Færøerne i 2020 en kvote på 225 tons hellefisk, 350 tons torsk og 100 tons brosme udenskærs i Østgrønland. Disse kvoter kunne fiskes med trawl- eller linefartøjer, hvor der maksimalt kunne fiskes med 3 fartøjer ad gangen.

Færøerne fik også allokeret 1.150 tons torsk og 375 tons brosme, samt et forsøgsfiskeri på 500 tons krabbe i Østgrønland. Forsøgsfiskeriet var betinget af prøvetagning, hvor informationer om længde, køn og vægt skulle fremsendes til GN.

Til gengæld indgik det i aftalen for 2020 at Færøerne tillod grønlandske fartøjer adgang til at fiske de 6.273 tons blåhvilling, tildelt Grønland via NEAFC-aftalen om blåhvilling, i færøsk område. Grønland blev tildelt yderligere 13.500 tons blåhvilling fra den færøske kvote der ligeledes kunne fiskes i både NEAFC internationalt farvand og færøsk område.

Derudover fik Grønland 3.200 tons af den færøske kvote af atlanto-skandisk sild. Denne mængde kunne fiskes af grønlandske fartøjer på færøsk fiskeriterritorium og derefter landes på Færøerne.

TABEL 10: GRØNLANDS KVOTER VED FÆRØERNE OG FÆRØERNES KVOTER VED GRØNLAND I 2020 (TONS)

	Grønland i Færøerne	Færøerne i Grønland
Blåhvilling	13.500	
Sild	3.200	
Hellefisk (Nordvestgrønland)		100
Hellefisk (Østgrønland)		225
Torsk (Østgrønland)		1.500
Brosme (Østgrønland)		475
Krabber (forsøgsfiskeri, Østgrønland)		500

7.3 NORGE

Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug indgik en aftale om fiskeri mellem Grønland og Norge for 2020 i december 2019. Aftalen baserer sig på fiskeriaftalen mellem Grønland og Norge af 9. juni 1992 og danner grundlag for det grønlandske fiskeri i norsk farvand og det norske fiskeri i grønlandsk farvand i 2020. Aftalen mellem Grønland og Norge er af stor værdi for begge lande, da den er med til at sikre helårsbeskæftigelse for begge landes fiskeflåder.

I henhold til protokollen for 2020 mellem Grønland og Norge, kunne norske fartøjer fiske 900 tons hellefisk udenskærs i Sydvestgrønland. Dette fiskeri skulle finde sted syd for grænsen 64°30'N.

I Østgrønland kunne norske fartøjer fiske 275 tons hellefisk, 30 tons helleflynder, 1.000 tons demersal rød fisk, 340 tons brosmesamt 100 tons skolæst udenskærs i grønlandsk økonomiske zone. Tilhørende disse kvoter i Østgrønland var der en maksimal bifangst kvote på 150 tons.

Norske fartøjer kunne yderligere fiske efter torsk i Østgrønland. Der var en torskekvote på 1.350 tons der kunne fiskes i en del af ICES-område 14, så sydligt som 62°30'N og med undtagelse af Kleine Banke i gydeperioden i foråret. Dette fiskeri var også betinget af ugentlige prøvetagninger hvor data skulle sendes til GN.

Som modydelse for kvoterne til Norge, fik Grønland adgang til at fiske 4.000 tons arktisk torsk, 900 tons arktisk kuller og 450 tons arktisk sej i Barentshavet. Kvoterne i Norges økonomiske zone kunne også fiskes i fiskeværnszonen ved Svalbard.

Derudover blev der fastsat en samlet bifangstkvote på 250 tons, primært hellefisk og rød fisk, i norsk farvand. Af denne bifangst var det tilladt at have op til 12% bifangst af hellefisk i hvert af de enkelte fangster og op til 7% ombord ved afslutningen af fiskeriet.

TABEL 11: GRØNLANDS KVOTER I NORGE OG NORGES KVOTER VED GRØNLAND I 2020 (TONS)

	Grønland i Norge (tons)	Norge i Grønland (tons)
Torsk	4.000	
Kuller	900	
Sej	450	
Bifangst (Norge)	250	

Hellefisk (Sydvestgrønland)		900
Hellefisk (Østgrønland)		275
Helleflynder (Østgrønland)		30
Rødfisk, demersal (Østgrønland)		1.000
Brosme (Østgrønland)		340
Skolæst (Østgrønland)		100
Bifangst (Østgrønland)		150
Torsk (Østgrønland)		1.350 ⁴

7.4 RUSLAND

Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug indgik en aftale om fiskeri mellem Grønland og Rusland for 2020 i december 2019. Aftalen baserer sig på fiskeriaftalen mellem Grønland og Rusland af 7. marts 1992 og danner grundlag for det grønlandske fiskeri i russisk farvand og det russiske fiskeri i grønlandsk farvand i 2020. Aftalen mellem Grønland og Rusland er af stor værdi for begge lande, da den er med til at sikre helårsbeskæftigelse for begge landes fiskeflåder.

I henhold til protokollen for 2020 mellem Grønland og Rusland, kunne russiske fartøjer fiske 325 tons hellefisk i Østgrønland. Rusland fik også allokeret en kvote på 300 tons rødfisk (*Sebastes mentella* og *Sebastes Norvegicus*) i Østgrønland. Denne rødfiskekvote kunne fiskes i grønlandsk zone i Irminger havet på bestanden af pelagisk rødfisk.

Yderligere kunne russiske fartøjer fiske 1.125 tons hellefisk udenskærs i Davis strædet, som er forvaltningsområdet i Sydvestgrønland syd for 68°00'N. Russiske fartøjer kunne fiske 550 tons hellefisk udenskærs i Baffin bugten, som er forvaltningsområdet Nordvestgrønland nord for 68°00'N.

Ud over de ovenstående kvoter var det tilladt for Rusland at have en bifangst af bundlevende fisk op til 10% af deres samlede fangst.

I modydelse for disse kvoter i grønlandsk farvand fik Grønland tildelt kvoter af torsk, kuller og rejer i russisk farvand. Grønlandske fartøjer kunne i 2020 fiske 4.166 tons torsk og 430 tons kuller i russisk farvand. Grønland fastholdt samtidig en kvote på 500 tons rejer i Barentshavet. Rejekvoten blev en del af aftalen i 2015 og er fastholdt på samme niveau siden.

Ud over de ovenstående kvoter var det tilladt med en bifangst af bundlevende fisk op til 10%. Denne skulle gælde både for hvert træk med en trawler, at bifangsten ikke måtte overstige 10% for hver art der fanges i et træk, og for den samlede fangst, at bifangsten ikke måtte overstige 10% af den totale fangst vægt.

TABEL 12: GRØNLANDS KVOTER VED RUSLAND OG RUSLANDS KVOTER VED GRØNLAND I 2020 (TONS)

	Grønland i Rusland	Rusland i Grønland
Torsk	4.166	
Kuller	430	
Rejer	500	
Bifangst (Rusland)	Max. 10 %	

⁴ Heraf kan 100 tons torsk fiskes som bifangst i samtlige områder.

Hellefisk (Sydvestgrønland)		1.125
Hellefisk (Nordvestgrønland)		550
Bifangst (Vestgrønland)		Max. 10 %
Hellefisk (Østgrønland)		325
Rødfisk (Østgrønland)		300
Bifangst (Østgrønland)		Max. 10 %

7.5 ISLAND

Grønland og Island har adgang til hinandens farvand til henholdsvis lodde og rødfisk i Irmingerhavet. Denne kvoteadgang styres af 'Aftalen om Gensidigt Fiskeri i Islands og Grønlands Fiskerizoner' fra 8. juli 2013. Aftalen giver mulighed for at fiske på egen kvote i hinandens zoner med visse begrænsninger. For de grønlandske fartøjers vedkommende udnyttes kvoteadgangen særligt med hensyn til loddefiskeri i islandsk zone om vinteren.

BILAG 1: RÅDGIVNING OG TAC I DET HAVGÅENDE FISKERI 2020

Art	Område	Rådgivning	TAC	Kvoter til grønlandske fartøjer
Rejer	<i>Vestgrønland</i>	110.000 ⁵	110.000	105.582
	<i>Østgrønland/Island</i>	2.000	4.750	350
Hellefisk	<i>Davis Strædet</i>	36.370 ⁶	8.592 ⁷	4.067
	<i>Baffinbugten</i>		9.659 ⁸	9.009
	<i>Østgrønland</i>	21.360 ⁹	8.031 ¹⁰	2.006
Torsk	<i>Vestgrønland</i>	Intet fiskeri	0	0
	Østgrønland (+ NAFO 1F)	3.409	18.824	14.024
Skolæst	<i>Østgrønland</i>	Ingen rådgivning	1.000	800
	<i>Vestgrønland</i>	Ingen rådgivning	1.000	900
Rødfisk (<i>S. mentella</i>)	<i>Vestgrønland</i>	Intet fiskeri	0	0
	<i>Irmingerhavet</i>	Intet fiskeri	1.224	0
Rødfisk (blandingsfiskeri)	<i>Østgrønland</i>	<i>S. mentella</i> : 914	5.271	1.971
		<i>S. norvegicus</i> : 43.568		
Helleflynder	<i>Østgrønland</i>	Ingen rådgivning	1.000	970
	<i>Vestgrønland</i>	Ingen rådgivning	0	0
Plettet havkat	<i>Østgrønland</i>	Ingen rådgivning	0	0
	<i>Vestgrønland</i>	975	0	0
Stribet havkat	<i>Østgrønland</i>	Intet fiskeri	0	0
	<i>Vestgrønland</i>	Intet fiskeri	0	0

⁵ Rådgivning gives samlet for Grønland og Canada.

⁶ Rådgivning gives samlet for Baffinbugten og Davisstrædet for både Grønland og Canada.

⁷ I henhold til aftale med Canada er Grønlands kvoteandel 50%.

⁸ I henhold til aftale med Canada er Grønlands kvoteandel 50%.

⁹ Rådgivningen gives samlet for Grønland, Island og Færøerne.

¹⁰ I henhold til aftale med Island og Færøerne er Grønlands kvoteandel 37,60%.

Lodde	<i>Østgrønland</i>	Intet fiskeri	0	0
	<i>Vestgrønland</i>	Ingen rådgivning	0	0
Blåhvilling	<i>Internationalt farvand</i>	1.161.615 ¹¹	6.273	6.273
Norsk vårgydende (atlanto-skandisk) Sild	<i>Østgrønland - Rådgivning for hele Nordatlanten.</i>	525.594	25.000	25.000
Makrel	<i>Østgrønland (+ NEAFC) - Rådgivning for hele Nordatlanten.</i>	922.064	59.934	59.934
Brosme	<i>Østgrønland</i>	3.856	1.500	685
Polartorsk	<i>Vestgrønland</i>	Ingen rådgivning	5.000	5.000
Istorsk	<i>Vestgrønland</i>	Ingen rådgivning	2.000	2.000

¹¹ Grønland får af kyststaterne tildelt 0,54% i NEAFC reguleringsområde og Færøsk zone.

BILAG 2: RÅDGIVNING OG TAC I DET KYSTNÆRE FISKERI 2020

Art	Område	Rådgivning	TAC
Hellefisk	<i>Diskobugt</i>	5.120	8.180
	<i>Ummannaq</i>	5.800	9.500
	<i>Upernavik</i>	5.330	8.457
	<i>Øvrige Grønland</i>	Ingen rådgivning	Frit fiskeri
Torsk	<i>Vestgrønland</i>	5.537	29.800 ¹²
Krabber	<i>Upernavik</i>	Kystnært: Ingen rådgivning Havgående: Ingen rådgivning	400
	<i>Diskobugt</i>	Kystnært: 400 Havgående: Ingen rådgivning	525
	<i>Sisimiut</i>	Kystnært: 300 Havgående: Intet fiskeri	500 ¹³
	<i>Maniitsoq</i>	Kystnært: Ingen rådgivning Havgående: Ingen rådgivning	225
	<i>Nuuk-Paamiut</i>	Kystnært: 200 Havgående: 1.000	1.200
	<i>Narsaq – Kap Farvel</i>	Kystnært: Ingen rådgivning Havgående: Ingen rådgivning	225
Kammuslinger	<i>Vestgrønland</i>	Ingen rådgivning	2.520
Laks	<i>Vestgrønland</i>	Intet fiskeri	20,7
Stenbider	<i>Vestgrønland</i>	Ingen rådgivning	1.362

¹² Inklusiv 1.500 tons som fritidsfiskere kan indhandle.

¹³ Denne kvote kan kun fiskes mellem basislinjen og 3 sømils grænsen.

BILAG 3: OVERBLIK OVER INTERNATIONALT FISKERI I 2020

Nation	Område	Kvoter (tons)	Art
EU	Vestgrønland	2.500	Hellefisk
		2.800	Reje
		100	Skolæst
	Østgrønland	1.950	Torsk
		1.224	Rødfisk (demersal)
		2.000	Rødfisk (pelagisk)
		5.200	Hellefisk
4.400		Reje	
100	Skolæst		
Rusland	Vestgrønland	1.675	Hellefisk
	Østgrønland	300	Rødfisk (demersal)
Norge	Vestgrønland	325	Hellefisk
		900	Hellefisk
	Østgrønland	275	Hellefisk
		30	Helleflynder
		1.000	Rødfisk (demersal)
		340	Brosme
100	Skolæst		
1.350	Torsk		
Færøerne	Vestgrønland	100	Hellefisk
	Østgrønland	225	Hellefisk
		1.500	Torsk
		475	Brosme
Grønland	Russisk zone	4.166	Torsk
		430	Kuller
		500	Rejer
	Norsk zone ink. Svalbard	4.000	Torsk
		900	Kuller
		450	Sej
	Færøsk zone	3.200	Sild
		13.500	Blåhvilling